

Czwartek, 29 marca 2007 r.

P6_TA(2007)0100

Przyszłość zawodowej piłki nożnej w Europie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie (2006/2130 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając raport helsiński z dnia 10 grudnia 1999 r.⁽¹⁾ oraz deklarację z Nicei z dnia 8 grudnia 2000 r.⁽²⁾ w sprawie szczególnych cech sportu i jego społecznej roli w Europie,
 - uwzględniając artykuły 17 oraz III-282 Traktatu ustanawiającego konstytucję dla Europy (traktat konstytucyjny),
 - uwzględniając inicjatywę prezydencji brytyjskiej dotyczącą europejskiej piłki nożnej, której wynikiem był „Independent European Sport Review 2006” („Niezależny przegląd sportu europejskiego 2006”),
 - uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (Trybunału Sprawiedliwości), Sądu Pierwszej Instancji oraz decyzje Komisji w sprawach związanych ze sportem,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Prawnej (A6-0036/2007),
- A. mając na uwadze, że Komisja w raporcie helsińskim podkreśliła potrzebę współpracy między organami zarządzającymi piłką nożną a organami publicznymi w celu dobrego zarządzania tą dyscypliną, w pełni uwzględniającego samoregulacyjny charakter sportu zawodowego,
- B. mając na uwadze, że europejski sport, a w szczególności piłka nożna, stanowi nieodłączną część tożsamości i kultury europejskiej oraz europejskiego poczucia obywatelstwa, a europejski model piłki nożnej, charakteryzujący się otwartymi rozgrywkami sportowymi w ramach struktury piramidalnej, w której setki tysięcy klubów amatorskich oraz miliony ochotników i zawodników tworzą podstawę dla znajdujących się na szczycie klubów zawodowych, jest wynikiem ugruntowanej tradycji demokratycznej i obywatelskiego wsparcia we Wspólnocie jako całości,
- C. mając na uwadze, że piłka nożna pełni istotną rolę społeczną oraz edukacyjną i jest skutecznym narzędziem służącym integracji społecznej i dialogowi wielokulturowemu i musi odgrywać czynną rolę w zwalczaniu dyskryminacji, walce z nietolerancją, rasizmem i przemocą, ponieważ na stadionach i wokół nich ma nadal miejsce wiele incydentów o takim podłożu, oraz mając na uwadze, że zawodowe kluby i ligi piłkarskie odgrywają także bardzo istotną rolę społeczną i kulturową w swoim środowisku lokalnym i krajowym,
- D. mając na uwadze, że zawodowa piłka nożna ma wymiar zarówno gospodarczy, jak i pozagospodarczy,
- E. mając na uwadze, że ekonomiczne aspekty zawodowej piłki nożnej podlegają prawu wspólnotowemu, a orzecznictwo uwzględnia specyfikę sportu oraz rolę społeczną i edukacyjną piłki nożnej w Europie,
- F. mając na uwadze, że w związku z tym to krajowe i europejskie władze polityczne i sportowe odpowiadają za zapewnienie, by zastosowanie prawa wspólnotowego do zawodowej piłki nożnej nie zagrażało realizacji jej społeczno-kulturowych celów, poprzez opracowanie odpowiednich ram prawnych, w pełni przestrzegających podstawowych zasad dotyczących specyfiki zawodowej piłki nożnej, niezależności ich organów oraz zasady pomocniczości,

⁽¹⁾ COM(1999)0644.

⁽²⁾ Konkluzje prezydencji, Rada Europejska z Nicei z 7-9 grudnia 2000, Załącznik IV.

Czwartek, 29 marca 2007 r.

- G. mając na uwadze, że wobec rosnącego znaczenia sportu w poszczególnych obszarach polityki Unii Europejskiej (swoboda przemieszczania się, uznawanie kwalifikacji, konkurencja, polityka zdrowotna i audiowizualna) podjęto decyzję o włączeniu go jako dziedziny kompetencji UE do traktatu konstytucyjnego (artykuły 17 oraz III-282); mając na uwadze poza tym, że traktat konstytucyjny nie został ratyfikowany przez ogół państw członkowskich i że sama deklaracja nicejska w sprawie sportu w UE nie wystarcza do reagowania na obecne problemy, przekraczające wymiar państwowy i w związku z tym wymagające rozwiązań o zasięgu europejskim,
- H. mając na uwadze, że coraz większa profesjonalizacja i komercjalizacja sportu w ogóle, a piłki nożnej w szczególności, sprawiła, że prawo wspólnotowe jest o wiele bardziej odpowiednie w tym zakresie, co widoczne jest w rosnącej liczbie spraw toczących się przed Trybunałem Sprawiedliwości oraz w Komisji, a także mając na uwadze, że
- znacznie nasilił się przez to problem niepewności prawnej, a sektor coraz częściej uznaje podejście oparte wyłącznie na traktowaniu spraw indywidualnie za niewłaściwe, co udokumentowane jest także przez studium zamówione przez pewną liczbę ministerstw sportu w państwach członkowskich, a opublikowane niedawno pod tytułem „Niezależny przegląd sportu europejskiego 2006”,
 - nie jest jasne, na przykład, czy zasada Unii Europejskich Związków Piłkarskich (UEFA) mówiąca o tym, że drużyny muszą liczyć w swoim składzie minimalną liczbę zawodników krajowych, który to przepis jest niezwykle ważny dla rozwoju młodzieży, byłaby uznana przez Trybunał Sprawiedliwości za zgodny z art. 12 Traktatu WE,
- I. mając na uwadze, że brak pewności prawnej skutkuje tym, iż nie wiadomo, jak daleko posunięta jest niezależność organizacji autonomicznych, takich jak UEFA oraz związki i ligi krajowe, a także w jakim stopniu przy wypełnianiu przepisów wewnętrznych i zasad regulacyjnych wiążące są dla nich podstawowe zasady prawa wspólnotowego, takie jak swoboda poruszania się, niedyskryminacja i zasady konkurencji,
- J. mając na uwadze, że niepewność prawna stanowi problem nie tylko z punktu widzenia ekonomicznego, ale także w wymiarze społecznej, kulturalnej i edukacyjnej roli piłki nożnej, a równocześnie zmniejsza zainteresowanie kibiców oraz wysiłki zmierzające do poprawy kibicowania oraz zmniejsza znaczenie zasady fair play;
- K. mając na uwadze, że podjęta została decyzja o włączeniu sportu do traktatu konstytucyjnego jako dziedziny, w której UE posiada kompetencje (artykuły 17 oraz III-282) w celu nadania UE uprawnień umożliwiających rozwijanie jego europejskiego wymiaru,
- L. mając na uwadze, że zawodowy futbol nie funkcjonuje jak typowy sektor gospodarki oraz mając na uwadze, że zawodowe kluby piłkarskie nie mogą funkcjonować na takich samych warunkach rynkowych jak inne sektory gospodarcze z powodu wzajemnej zależności między rywalizującymi drużynami a równowagą konkurencyjną potrzebną do zachowania niepewności wyniku, a także mając na uwadze, że różne jego podmioty, w tym kibice, zawodnicy, kluby, ligi i związki, działają inaczej niż normalni konsumenci lub przedsiębiorstwa,
- M. mając na uwadze, że przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie zagraża zwiększająca się koncentracja dóbr ekonomicznych i zdolności sportowych,
- N. mając na uwadze, że rosnące znaczenie dochodów uzyskiwanych ze sprzedaży praw do retransmisji może naruszyć równowagę konkurencji między klubami z poszczególnych krajów, gdyż dochody te w dużej mierze zależą od wielkości krajowych rynków nadawczych,
- O. mając na uwadze, że przez dziesięciolecia zawodowy futbol zyskał coraz bardziej międzynarodowy charakter, a jednocześnie podlegał różnym międzynarodowym przepisom prawnym,
- P. mając na uwadze, że rozbieżne krajowe przepisy oraz kryteria licencyjne w Europie powodują nierówne warunki konkurencji pod względem gospodarczym i prawnym, oraz że sytuacja ta stanowi poważną przeszkodę dla wolnej i uczciwej konkurencji sportowej między drużynami w ligach europejskich, a więc również między drużynami narodowymi,
- Q. mając na uwadze, że uczestnictwo kobiet w sporcie w ogóle jest nadal o wiele niższe niż mężczyzn, mając na uwadze, że kobiety nie są w wystarczającym stopniu reprezentowane w decyzyjnych organach sportowych oraz że nadal spotyka się przypadki dyskryminacji ze względu na płeć w wynagradzaniu profesjonalnych sportowców,

Czwartek, 29 marca 2007 r.

- R. mając na uwadze, że pomimo pozytywnego skutku, który orzeczenie w sprawie Bosmana z 1995 r. wywarło na umowy z zawodnikami oraz mobilność piłkarzy – chociaż wiele problemów społecznych i związanych z zatrudnieniem pozostaje do rozwiązania – to pociągnęło jednocześnie za sobą szkodliwe skutki dla sportu, przyczyniając się do zwiększenia zdolności najbogatszych klubów do podpisywania umów z najlepszymi piłkarzami, umacniając związek między władzą finansową i sukcesem sportowym, stwarzając korzystne warunki do narastania spirali inflacyjnej zarobków zawodników i wreszcie zmniejszając szanse piłkarzy wyszkolonych przez kluby lokalne do ujawnienia swojego talentu na najwyższych szczytach, a także zmniejszając solidarność między sportem zawodowym i amatorskim,
- S. mając na uwadze, że wiele działań o charakterze przestępczym (ustawianie meczów, korupcja itd.) jest skutkiem spirali wydatków, inflacji pensji oraz będącego ich następstwem kryzysu finansowego, w obliczu którego stoi wiele klubów,
- T. mając na uwadze, że Komisja potwierdziła w oficjalnej decyzji zgodność łącznej sprzedaży praw medialnych z prawem WE dotyczącym konkurencji,

Kontekst ogólny

1. podkreśla przywiązanie do europejskiego modelu piłki nożnej, który charakteryzuje się symbiotycznym współistnieniem amatorskiej i zawodowej piłki nożnej;
2. podkreśla znaczenie wzajemnie powiązanych piramidalnych krajowych struktur europejskiego futbolu, które umożliwiają rozwój talentów i prowadzenie rozgrywek na najniższym szczeblu, gdyż ligi i rozgrywki krajowe są również drogą do rozgrywek na szczeblu europejskim i należy znaleźć właściwą równowagę pomiędzy krajowymi podstawami gry a poziomem europejskim, tak aby umożliwić skuteczną współpracę lig i związków piłki nożnej;
3. uznaje potrzebę wspólnych działań ze strony europejskich i krajowych organów zarządzających piłką nożną oraz europejskich i krajowych władz politycznych na wielu szczeblach w celu przeciwdziałania niektórym negatywnym zmianom, takim jak nadmierna komercjalizacja i nieuczciwa konkurencja klubów, aby zapewnić pozytywną przyszłość zawodowej piłki nożnej charakteryzującej się fascynującymi rozgrywkami, wysokim stopniem identyfikacji kibiców z ich klubami oraz szerokim dostępem społeczeństwa do rozgrywek np. poprzez wprowadzenie specjalnych cen biletów dla młodzieży oraz rodzin, zwłaszcza na najważniejsze mecze międzynarodowe;
4. z zadowoleniem przyjmuje prace wykonane w ramach „Niezależnego przeglądu sportu europejskiego 2006” oraz zleconego przez Parlament Europejski badania na temat „Sportu zawodowego na rynku wewnętrznym” i wzywa państwa członkowskie, europejskie i krajowe organy zarządzające piłką nożną oraz Komisję do kontynuowania w przygotowywanej białej księdze zapoczątkowanych przez Prezydencję Brytyjską wysiłków, których celem jest ocena potrzeby środków politycznych z należyтым uwzględnieniem zasady pomocniczości przez rozważenie zasad i głównych zaleceń tego przeglądu;
5. wyraża pragnienie, aby uniknąć kształtowania przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie wyłącznie za pomocą decyzji podejmowanych w każdym przypadku z osobna i aby zwiększyć pewność prawną;
6. zgadza się z podstawową zasadą, według której ekonomiczne aspekty zawodowego sportu wchodzą w zakres Traktatu WE, biorąc pod uwagę specyfikę sportu, jak to zostało określone w deklaracji z Nicei i uważa, że w tym kontekście istotne ograniczające skutki danego przepisu sportowego są zgodne z prawodawstwem UE, pod warunkiem, że przepis ten służy uzasadnionemu celowi wynikającemu z charakteru i celu sportu, a jego ograniczające skutki łączą się ściśle z realizacją tego celu i są do niego proporcjonalne;
7. wzywa Komisję do opracowania wytycznych dotyczących stosowania tej zasady oraz do rozpoczęcia procesu konsultacji z władzami europejskiej i krajowej piłki nożnej, mającego na celu opracowanie formalnego porozumienia ramowego między UE i organami zarządzającymi europejską i krajową piłką nożną;
8. zwraca się do Komisji o włączenie, we współpracy z Parlamentem, państwami członkowskimi, europejskimi i krajowymi organami zarządzającymi piłką nożną oraz innymi zainteresowanymi stronami, zasad i zaleceń zawartych w niniejszej rezolucji do przyszłej białej księgi, oraz o ustalenie planu działania na rzecz europejskiego sportu w ogóle, a piłki nożnej w szczególności, określającego kwestie, które Komisja powinna rozwiązać, oraz instrumenty, które należy zastosować w celu poprawy pewności prawnej i równych warunków konkurencji;

Czwartek, 29 marca 2007 r.

9. zwraca się do Komisji o dalsze prowadzenie ustrukturyzowanego dialogu z organami zarządzającymi piłką nożną, w tym z krajowymi związkami i ligami, oraz innymi zainteresowanymi stronami w celu rozwiązania problemu niepewności prawnej;

10. z zadowoleniem przyjmuje sukces piłki nożnej kobiet w Europie oraz wielkie zainteresowanie tą dyscypliną, podkreśla również jej rosnące znaczenie społeczne;

Zarządzanie

11. wzywa wszystkie organy zarządzające piłką nożną do lepszego określenia i skoordynowania ich kompetencji, obowiązków, funkcji i procedur decyzyjnych w celu zwiększenia poziomu ich demokracji, przejrzystości i legalności dla dobra całego sektora piłkarskiego; zachęca Komisję do dostarczenia wytycznych dotyczących wspierania uzasadnionej samoregulacji przy należyтым uwzględnianiu ustawodawstwa krajowego oraz wsparciu finansowym dla federacji i związków, których celem jest kształcenie i rozwijanie talentów młodych piłkarzy i zachowywanie drużyn krajowych;

12. wzywa UEFA, aby w proces decyzyjny angażowała organizacje przedstawicielskie reprezentujące zawodników, kluby i ligi;

13. uważa, że poprawa zarządzania prowadząca do większego uzgodnienia samoregulacji na poziomie krajowym i europejskim ograniczy tendencję polegającą na odwoływaniu się do Komisji i Trybunału Sprawiedliwości;

14. uznaje doświadczenie i prawomocność trybunałów sportowych, o ile realizują one prawo obywateli do sprawiedliwego procesu zgodnie z art. 47 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej;

15. uważa, że odwołanie do sądów cywilnych w przypadkach nieuzasadnionych z punktu widzenia sportowego nie może być karane środkami dyscyplinarnymi, i potępia w związku z tym arbitralne decyzje Międzynarodowej Federacji Piłki Nożnej (FIFA);

16. zwraca się do organizacji UEFA i FIFA, aby umieściły w swoich statutach prawo odwołania do sądów powszechnych, uznaje jednak, że zasada samoregulacji pociąga za sobą i uzasadnia strukturę europejskiego modelu sportowego oraz podstawowe zasady rządzące organizacją zawodów sportowych, łącznie z przepisami antydotyngowymi i sankcjami dyscyplinarnymi;

17. utrzymuje, że zasada proporcjonalności ma zasadnicze znaczenie dla wszystkich organów zarządzających piłką nożną przy korzystaniu przez nie z uprawnień do samoregulacji i zwraca się do Komisji o zagwarantowanie stosowania tej zasady w sprawach sądowych dotyczących sportu;

18. wzywa FIFA do zwiększenia wewnętrznej demokracji oraz przejrzystości struktur;

19. uważa, że sprawa Charleroi rozpatrywana obecnie przed Trybunałem Sprawiedliwości może poważnie osłabić szanse małych i średnich krajowych związków piłki nożnej na uczestnictwo w zawodach międzynarodowych i zagrozić kluczowym inwestycjom w futbol na niższym szczeblu dokonywanym przez związki krajowe; w tym względzie uważa, że kluby powinny nieodpłatnie udostępnić swych zawodników na potrzeby gry w drużynie narodowej; zachęca UEFA i FIFA, aby wspólnie z klubami i ligami europejskimi osiągnęły porozumienie w sprawie warunków dotyczących zawodników kontuzjowanych w trakcie gry w reprezentacji krajowej oraz wprowadzanie systemu zbiorowych ubezpieczeń;

20. popiera system przyznawania przez UEFA licencji klubom, który ma na celu zapewnienie równych warunków konkurencji między klubami i przyczynienie się do ich stabilności finansowej, oraz wzywa UEFA do dalszego usprawniania tego systemu zgodnie z prawem wspólnotowym w celu zagwarantowania przejrzystości finansowej i właściwego zarządzania;

21. zaleca przeprowadzenie przez krajowe i europejskie władze polityczne i sportowe energicznej kampanii mającej na celu wprowadzenie większej przejrzystości w europejskiej zawodowej piłce nożnej i lepszego nią zarządzania;

Czwartek, 29 marca 2007 r.

22. popiera wysiłki zmierzające do ochrony uczciwości gry poprzez wykluczenie konfliktu interesów między głównymi zainteresowanymi stronami w klubach lub organach zarządzających;
23. wzywa Komisję do zastanowienia się — w porozumieniu z organami zarządzającymi piłką nożną oraz ligami i klubami piłkarskimi — nad wprowadzeniem europejskiego statusu prawnego dla ekonomicznych przedsiębiorstw sportowych w celu uwzględnienia działalności gospodarczej dużych klubów piłki nożnej z jednoczesnym zachowaniem ich specyfiki związanej ze sportem. Status ten umożliwiłby wprowadzenie zasad kontroli działalności gospodarczej i finansowej tych przedsiębiorstw oraz angażowania kibiców i udziału społeczeństwa;
24. zwraca się do państw członkowskich i organów zarządzających piłką nożną o aktywne promowanie społecznej i demokratycznej roli kibiców piłkarskich popierających zasadę fair play, poprzez wspieranie tworzenia i rozwijania stowarzyszeń kibiców (uznając ich odpowiedzialność), które mogłyby zostać włączone do struktury własności i zarządzania klubem poprzez powołanie piłkarskiego rzecznika praw obywatelskich, szczególnie poprzez upowszechnienie na szczeblu europejskim modelu opartego na brytyjskiej grupie fanów futbolu „Supporters Direct”;
25. wzywa UEFA do zbadania w jaki sposób można zapewnić udział organizacji kibiców działających na szczeblu europejskim oraz do zbadania możliwości utworzenia organizacji „European Supporters Direct”;
26. uważa, że wykorzystując lepszy dialog społeczny, powinno się w większym stopniu włączać sportowców zawodowych, ich przedstawicieli związkowych oraz kluby i ligi do zarządzania piłką nożną;

Zwalczanie działalności o charakterze przestępczym

27. popiera wysiłki europejskich i krajowych organów zarządzających piłką nożną na rzecz wprowadzenia większej przejrzystości w strukturach własności klubów i zwraca się do Rady o opracowanie i przyjęcie środków zwalczania działalności o charakterze przestępczym, która prześladowuje zawodową piłkę nożną, w tym prania pieniędzy, nielegalnych zakładów, dopingu i ustawiania meczów, a także przymusowej prostytucji towarzyszącej wielkim wydarzeniom piłkarskim;
28. podkreśla konieczność zapewnienia pełnej zgodności z przepisami dotyczącymi przejrzystości i prania pieniędzy przez jednostki zaangażowane w sektor piłkarski;
29. wzywa państwa członkowskie do tworzenia mechanizmów zachęcających do współpracy klubów, służb porządkowych i organizacji zrzeszających kibiców piłkarskich w celu zwalczania agresji i wybryków chuligańskich, a także innych zachowań przestępczych przed meczami piłkarskimi, podczas meczów i po meczach oraz do wymiany najlepszych praktyk;
30. wzywa Radę do wzmocnienia koordynacji środków prewencyjnych oraz sankcji wobec chuliganów, również w odniesieniu do rozgrywek krajowych; wzywa Radę do wdrożenia decyzji 2002/348/WSiSW dotyczącej bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym oraz do przyjęcia, w razie potrzeby, dodatkowych środków w nawiązaniu do ostatnich aktów przemocy na stadionach piłki nożnej oraz poza nimi;
31. wzywa państwa członkowskie, europejskie organy piłki nożnej oraz federacje i ligi do przeprowadzenia szeroko zakrojonej, skierowanej do kibiców europejskiej kampanii uwrażliwiającej, aby zahamować prędocę na stadionach i poza nimi;

Spoleczna, kulturalna i edukacyjna rola piłki nożnej

32. zwraca uwagę na znaczenie wychowania przez sport oraz możliwości piłki nożnej, które można wykorzystać do ponownego skierowania zagrożonych marginalizacją społeczną młodych ludzi na właściwą drogę, i zwraca się do państw członkowskich, związków krajowych, lig i klubów o wymianę najlepszych praktyk w tym zakresie;
33. wzywa Komisję i państwa członkowskie również do wspierania projektów związanych z integracją społeczną realizowanych przez kluby piłkarskie;

Czwartek, 29 marca 2007 r.

34. jednoznacznie wyraża poparcie dla środków podejmowanych przez UEFA i mających na celu promowanie edukacji młodych zawodników poprzez stosowanie wymogu minimalnej liczby zawodników krajowych w zawodowej drużynie klubu oraz ograniczenia wielkości składów; uważa, że środki te są proporcjonalne i wzywa kluby do ścisłego przestrzegania tej zasady;

35. wyraża przekonanie, że konieczne są dodatkowe ustalenia gwarantujące, że inicjatywa dotycząca zawodników krajowych nie prowadzi do handlu dziećmi, a kluby nie zawierają umów z bardzo młodymi zawodnikami (poniżej 16 roku życia);

36. podkreśla, że młodym zawodnikom należy dać możliwość ogólnego kształcenia się i szkolenia zawodowego równoległe z zajęciami w klubie i treningami oraz że kluby powinny zadbać, aby młodzi zawodnicy z krajów trzecich, którzy nie rozpoczną kariery w Europie, powrócili bezpiecznie do domu;

37. nalega na fakt, że prawo imigracyjne musi zawsze być przestrzegane w odniesieniu do naboru młodych talentów i wzywa Komisję do zajęcia się problemem handlu dziećmi w kontekście ramowej decyzji Rady 2002/629/WSiSWz dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi⁽¹⁾ i/lub w kontekście wprowadzenia w życie dyrektywy Rady 94/33/WE z dnia 22 czerwca 1994 r. w sprawie ochrony pracy osób młodych⁽²⁾; podkreśla, że młodym zawodnikom należy dać możliwość ogólnego kształcenia się i szkolenia zawodowego równoległe z zajęciami w klubie i treningami, tak aby nie zależeli oni całkowicie od klubów; wzywa do podjęcia działań na rzecz zapobiegania wykluczeniu społecznemu ludzi młodych, którzy nie zostają wybrani do drużyny;

38. wzywa organy zarządzające piłką nożną i kluby do zaangażowania się w zwalczanie handlu ludźmi poprzez:

- podpisanie się pod europejską kartą na rzecz solidarności w piłce nożnej, która zobowiązuje sygnatariuszy do przestrzegania dobrej praktyki przy wyszukiwaniu, zatrudnianiu i przyjmowaniu młodych piłkarzy z zagranicy;
- utworzenie funduszu solidarności w celu finansowania programów prewencyjnych w krajach najbardziej dotkniętych handlem ludźmi;
- dokonanie przeglądu art. 19 rozporządzenia FIFA w sprawie statusu i transferu zawodników w odniesieniu do ochrony osób niepełnoletnich.

39. podkreśla istotną społeczną i edukacyjną rolę ośrodków treningowych oraz ich istotne znaczenie zarówno dla dobrej sytuacji klubów, jak i przyszłego rozwoju talentów piłkarskich; popiera również zachęty finansowe dla klubów posiadających ośrodki treningowe, o ile zachęty takie zgodne są z postanowieniami Traktatu w sprawie pomocy państwa i wzywa Komisję do uznania tej zasadniczej roli w opracowywaniu wytycznych dla pomocy państwowej;

40. podkreśla konieczność zapewnienia odpowiednich warunków rozwoju młodym zawodnikom, a także wychowania ich w duchu uczciwości i poszanowania zasady fair play;

41. wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia kwestii płci we wszystkich aspektach polityki dotyczącej sportu w celu dalszego zmniejszenia różnic między mężczyznami a kobietami zarówno jeżeli chodzi o reprezentację w organach sportowych, wynagrodzenie, jak i rzeczywiste uczestnictwo w wydarzeniach sportowych, wyrównując tym samym osobiste i społeczne korzyści płynące ze sportu;

Kwestie społeczne i dotyczące zatrudnienia

42. wyraża ubolewanie z powodu różnic w ustawodawstwie społecznym i fiskalnym między państwami członkowskimi, powodujących nierównowagę między klubami, oraz z powodu braku woli państw członkowskich do rozwiązania tego problemu na szczeblu europejskim;

43. podkreśla znaczenie wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych uzyskanych w innym państwie członkowskim dla umożliwienia swobodnego przepływu pracowników i swobodnego świadczenia usług w UE zgodnie z postanowieniami traktatu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 203 z 1.8.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 216 z 20.8.1994, str. 12.

Czwartek, 29 marca 2007 r.

44. wyraża przekonanie, że obecne realia ekonomiczne odnoszące się do agentów zawodników wymagają od organów zarządzających piłką nożną na wszystkich szczeblach, w porozumieniu z Komisją, poprawy zasad, na jakich funkcjonują agenci zawodników; w związku z tym wzywa Komisję do wsparcia wysiłków UEFA na rzecz uregulowania sytuacji agentów piłkarskich, w razie potrzeby poprzez przedstawienie wniosku w sprawie dyrektywy dotyczącej agentów zawodników, która obejmowałaby: ścisłe normy i kryteria egzaminacyjne, które musiałby spełniać kandydat na agenta piłkarzy; przejrzystość transakcji zawieranych przez agentów; minimalne ujednolicone normy umów agentów; skuteczny system nadzoru i dyscypliny pozostający w gestii europejskich organów zarządzających; wprowadzenie systemu licencjonowania agentów i rejestru agentów; likwidację „podwójnej reprezentacji” i opłacanie agentów przez zawodników;

45. wzywa UEFA i Komisję do wzmocnienia wysiłków w celu umocnienia dialogu społecznego na szczeblu europejskim w sprawie takich kwestii, jak czas trwania kontraktu, ustalenie terminów transferów, możliwość zakończenia kontraktu i rekompensaty finansowej dla klubu, ponieważ może on zapobiec napięciom między zawodnikami a pracodawcami i przewyciężyć je;

46. z zadowoleniem przyjmuje kroki podjęte przez FIFPro, UEFA i EPFL (Europejskie Zawodowe Ligi Piłki Nożnej) zmierzające do zwiększenia uprawnień piłkarzy przez zapewnienie, że piłkarze otrzymują zawsze umowy na piśmie, które spełniają pewne minimalne wymogi;

47. uznaje potrzebę bardziej skutecznego wprowadzenia prawa pracy we wszystkich państwach członkowskich w celu zapewnienia, że piłkarzom zawodowym przyznaje się należne im prawa oraz że spełniają oni obowiązki, do przestrzegania których są zobowiązani jako pracownicy;

48. zwraca się do Komisji o czynne wspieranie inicjatyw i kampanii zwalczania pracy dzieci w przemyśle związanym z piłką nożną oraz o zbadanie wszystkich prawnych i politycznych możliwości zapewnienia przestrzegania praw wszystkich pracowników, w tym dzieci;

Walka z rasizmem i przemocą i innymi formami dyskryminacji

49. jako że prawo do wykonywania pracy w warunkach wolnych od rasizmu i innych form dyskryminacji przysługuje również piłkarzom, zwraca się do Komisji, państw członkowskich oraz wszystkich osób zaangażowanych w zawodową piłkę nożną o przyjęcie odpowiedzialności za dalsze prowadzenie i nasilenie walki z rasizmem i ksenofobią poprzez potępienie wszelkich form dyskryminacji zarówno na stadionie, jak i poza nim; zwraca się o surowsze sankcje za wszelkiego rodzaju akty dyskryminacji w piłce nożnej; zwraca się do UEFA oraz związków i lig krajowych o stosowanie zasad dyscyplinarnych w sposób spójny, stanowczy i skoordynowany, nie lekceważąc sytuacji finansowej klubów;

50. w związku z tym wzywa również Komisję, UEFA oraz inne zainteresowane strony do podjęcia działań w odpowiedzi na oświadczenie Parlamentu z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie zwalczania rasizmu w piłce nożnej⁽¹⁾; wyraża uznanie dla UEFA i FIFA za włączenie do swych statutów surowszych sankcji i za podejmowane środki oraz oczekuje dalszych działań ze strony wszystkich podmiotów sektora piłkarskiego;

51. wzywa Komisję, UEFA i inne zainteresowane strony, aby nie dopuszczały do bezkarności innych form dyskryminacji, takich jak dyskryminacja ze względu na płeć, pochodzenie, orientację seksualną lub inne, zarówno na stadionie, jak i poza nim;

52. potępia wszelkie formy brutalnych zachowań na stadionach piłki nożnej, zachęca państwa członkowskie do stosowania jak najostrzejszych środków, jakimi dysponują w celu ograniczenia i zlikwidowania wszelkich form przemocy na terenach sportowych i wyraża poparcie dla działań UEFA dążących do jej wyeliminowania;

Prawo konkurencji i rynek wewnętrzny

53. wyraża przekonanie, że wprowadzenie modulowanego systemu kontroli kosztów może stanowić sposób zwiększenia stabilności finansowej i równowagi konkurencyjnej między drużynami, na przykład jeżeli zostanie on zintegrowany z uaktualnionym systemem przyznawania licencji klubom;

⁽¹⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 143.

Czwartek, 29 marca 2007 r.

54. jest zdania, że piłka nożna powinna zapewniać współzależność przeciwników i gwarantować niepewność wyniku konkurencji, co może uzasadniać wprowadzenie przez organizacje sportowe szczegółowych ram rynkowych odnoszących się do produkcji i sprzedaży imprez sportowych; jednakże z uwagi na wzrastające ekonomiczne znaczenie działalności gospodarczej związanej z zawodową piłką nożną, taki szczególny charakter nie gwarantuje automatycznego wyłączenia tej działalności ze wspólnotowych przepisów prawa konkurencji,

55. wzywa Komisję do opracowania jasnych wytycznych dotyczących stosowania zasad pomocy państwowej, z zaznaczeniem, jaki rodzaj wsparcia publicznego może być dopuszczalny i uzasadniony z myślą o społecznej, kulturalnej i edukacyjnej roli pełnionej przez piłkę nożną, jak finansowe lub inne wsparcie udzielane przez lokalne, regionalne bądź krajowe organy publiczne w celu budowy lub modernizacji stadionów bądź obiektów piłkarskich;

56. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o ścisłą współpracę z międzynarodowymi, europejskimi i krajowymi organami zarządzającymi piłką nożną przy rozważaniu skutków ewentualnej liberalizacji rynku zakładów oraz mechanizmów zapewnienia finansowania sportu w ogóle, zaś piłki nożnej w szczególności, a także o przeanalizowanie środków chroniących integralność rozgrywek piłkarskich na szczeblu krajowym i europejskim;

57. uznaje znaczenie znaków handlowych w przemyśle sportowym za wyjątkiem wykorzystywania ich do ograniczania swobodnego przepływu towarów;

58. zwraca uwagę na częsty rozdźwięk pomiędzy podażą a popytem na bilety na najważniejsze rozgrywki piłki nożnej, który jest korzystny dla sponsorów, lecz krzywdzący dla konsumentów; podkreśla konieczność pełnego uwzględnienia interesów konsumentów przy dystrybucji biletów i zagwarantowania uczciwej i wolnej od dyskryminacji sprzedaży biletów na wszystkich poziomach; uznaje jednak, że w odpowiednich przypadkach bilety mogą być zarezerwowane dla członków klubów kibica, klubów zrzeszających kibiców udających się na mecze wyjazdowe lub podobnych organizacji, których członkostwo opiera się na niedyskryminacyjnych zasadach;

Sprzedaż praw do transmisji telewizyjnych a prawo konkurencji

59. utrzymuje, że łączna sprzedaż praw do transmisji wszystkich rozgrywek ma zasadnicze znaczenie dla ochrony modelu solidarności finansowej europejskiej piłki nożnej; jest przychylny przeprowadzeniu przez Komisję publicznej debaty oraz dogłębnego studium na temat, czy model ten powinien zostać przyjęty w Europie zarówno dla europejskich, jak i krajowych rozgrywek, jak sugeruje to Niezależny przegląd sportu 2006; w związku z tym wzywa Komisję do opracowania szczegółowej oceny skutków gospodarczych i sportowych decyzji dotyczących praw do transmisji oraz ich skuteczności;

60. podkreśla, że sprzedaż praw do transmisji posiadanych przez europejskie krajowe ligi piłki nożnej powinna zawsze być zgodna ze wspólnotowym prawem w dziedzinie konkurencji, przy uwzględnieniu specyfiki sportu, oraz być negocjowana i dokonywana w sposób przejrzysty; ale pod tym warunkiem jest zdania, że transmisje meczów piłkarskich powinny być dostępne jak najszerszej publiczności, w tym poprzez rozpowszechnianie przez niekodowane kanały telewizyjne;

61. podkreśla, że nie można lekceważyć wartości art. 3a obecnej dyrektywy 97/36/WE „Telewizja bez granic”⁽¹⁾;

62. zaznacza, że kwestią dużej wagi dla zawodowej piłki nożnej jest uczciwy podział zysków z tytułu praw do transmisji telewizyjnych, zapewniający solidarność między zawodnikami profesjonalnymi i amatorskimi oraz między rywalizującymi klubami; zwraca uwagę, że obecny podział zysków z praw do transmisji telewizyjnych w Lidze Mistrzów UEFA odzwierciedla w znacznej mierze wielkość krajowych rynków telewizyjnych klubów; zwraca uwagę, że jest to korzystniejsze dla dużych krajów i w związku z tym zmniejsza możliwości klubów z mniejszych krajów;

63. zachęca zatem UEFA do kontynuowania wraz z Komisją rozpatrywania mechanizmów w celu stworzenia większej równowagi konkurencyjnej w tej dziedzinie poprzez zwiększoną redystrybucję;

⁽¹⁾ Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 60.

Czwartek, 29 marca 2007 r.

64. wskazuje, że telewizyjna transmisja wydarzeń sportowych coraz częściej odbywa się za pośrednictwem kanałów kodowanych i kanałów płatnych, co oznacza, że wielu konsumentów nie ma możliwości ich oglądania;

Doping

65. zaleca, by państwa członkowskie traktowały jako rzecz ważną zapobieganie i zwalczanie dopingu; wzywa o ustanowienie polityki zapobiegania i karania dopingu oraz podkreśla potrzebę zwalczania nieprawidłowych zachowań poprzez przeprowadzanie kontroli, badań, testowanie, stałe wykonywanie kontrolnych badań antidopingowych przez niezależnych lekarzy, jak również poprzez równoległą edukację, zapobieganie i szkolenia; wzywa kluby zawodowe do wydania oświadczenia o samozobowiązaniu się do zwalczania dopingu i wprowadzenia wewnętrznych kontroli sprawdzających stosowanie się do niego;

*

* *

66. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich, UEFA, FIFA, EPFL, Forum Klubów Europejskich, i FIFPro.

P6_TA(2007)0101

Włączenie nowych państw członkowskich do WPR

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie włączenia nowych państw członkowskich do WPR (2006/2042(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 33 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1268/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie wspólnotowych środków pomocowych na rzecz działań przedakcesyjnych w dziedzinie rolnictwa oraz rozwoju obszarów wiejskich w państwach Europy Środkowej i Wschodniej ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w okresie przedakcesyjnym⁽¹⁾,
- uwzględniając Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2004/281/WE z dnia 22 marca 2004 r. w sprawie dostosowania Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej w następstwie reformy wspólnej polityki rolnej⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 87.

⁽²⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2013/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 13).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 93 z 30.3.2004, str. 1.